

ПРОТОКОЛ № 4
засідання педагогічної ради
Золотоніської загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів №3
Золотоніської міської ради Черкаської області

«28» жовтня 2024 року

Голова педагогічної ради: Павленко Лариса Анатоліївна

Секретар: Поліванова Тетяна Іванівна

Присутні: 40

Відсутні: 4

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Про професійний стандарт «Вчитель закладу загальної середньої освіти». Павленко А. Г.
2. Про безпеку життєдіяльності та профілактику самогубств серед учнів. Гілунова О. С.
3. Про адаптацію учнів 5-х класів до навчання в базові школі. Гайдамака Л. В.
4. Про організацію навчання учнів за індивідуальною формою навчання (сімейною (домашньою) формою) для учня 10-Б класу Холодного Данила та учня 8-Б класу Кушніренка Дмитра. Павленко Л. А.

СЛУХАЛИ 1:

Павленко А. Г. – заступника директора з навчально-виховної роботи, повідомила, що наказом Міністерства освіти і науки України від 29 серпня 2024 р. № 1225 затверджено професійний стандарт «Вчитель закладу загальної середньої освіти».

Зазначений стандарт розроблено на заміну професійного стандарту за професіями «Вчитель початкових класів закладу загальної середньої освіти», «Вчитель закладу загальної середньої освіти», «Вчитель з початкової освіти (з дипломом молодшого спеціаліста)», затвердженого наказом Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України від 23 грудня 2020 року № 2736.

Метою розроблення нового професійного стандарту було приведення його структури та змістового наповнення у відповідність до вимог Порядку розроблення, введення в дію та перегляду професійних стандартів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 31 травня 2017 року № 373, а також урахування досвіду використання професійного стандарту закладами освіти.

У професійному стандарті «Вчитель закладу загальної середньої освіти»:

- визначено професійні кваліфікації;
- окреслено можливі траєкторії здобуття професійних кваліфікацій залежно від здобутого ступеня освіти й спеціальності;
- структуру опису компетентностей узгоджено із структурою дескрипторів Національної рамки кваліфікацій;
- оптимізовано кількість компетентностей, необхідних для забезпечення виконання відповідних трудових функцій, тощо.

• Міністерство освіти і науки України рекомендує використовувати професійний стандарт для:

• розроблення освітніх програм підготовки фахівців за спеціальностями галузі знань «Освіта/ Педагогіка», іншими спеціальностями, що передбачають присвоєння професійної кваліфікації, визначеної цим професійним стандартом;

• розроблення програм професійного розвитку педагогічних працівників та підвищення кваліфікації;

• розроблення посадових інструкцій до відповідних посад;

• оцінювання професійної діяльності педагогічних працівників, тощо.

УХВАЛИЛИ:

1. Педагогічним працівникам узяти до уваги професійний стандарт «Вчитель закладу загальної середньої освіти».

Рішення прийнято одногосно

СЛУХАЛИ 2:

Гілунова О. С. – соціальний педагог, яка розповіла про безпеку життєдіяльності та профілактику самогубств серед учнів.

Особлива роль у запобіганні суїцидів серед підлітків належить педагогам, найчастіше саме педагоги можуть виявити дітей, які проявляють суїцидальні тенденції, надати їм першу соціально-педагогічну допомогу та перенаправити за отриманням психологічної допомоги.

Із цією метою в ЗОШ №3 було проведено заходи щодо профілактики самогубств та їх спроб серед дітей. Практичним психологом школи було дібрано для перегляду відео-ролики, залежно від вікової категорії.

Для ефективного виявлення суїцидальних тенденцій слід сформувати адекватне ставлення до цього явища, подолати помилкові думки, стереотипи щодо його розуміння у широких верствах населення. Тому спеціалісти пропонують, передусім, порівняти поширені серед людей забобони, пересуди і перевірені багаторічними науковими спостереженнями факти. Розглянемо ці стереотипи детальніше:

Міф: Більшість самогубств здійснюється майже або зовсім без попередження.

Факт: Більшість людей подають попереджувальні сигнали про можливе самогубство - у формі безпосередніх висловів, фізичних, тілесних ознак, емоційних реакцій або поведінкових проявів. Вони повідомляють про можливість вибору самогубства як засобу позбавлення від болю, напруження, збереження контролю або компенсації втрати. При цьому дані сигнали часто виступають як волення про допомогу.

Міф: Не слід говорити про самогубство з людиною, котра схильна до нього, оскільки це може подати їй ідею про здійснення цієї дії.

Факт: Розмова про самогубство не породжує і не збільшує ризику його здійснення, а навпаки, знижує його. Найкращий засіб виявлення суїцидальних намірів - пряме запитання про них. Відкрита розмова з вираженням щирого піклування і турботи щодо наявності у людини думок про самогубство є для неї джерелом полегшення, навіть одним із ключових моментів у відвертанні безпосередньої небезпеки самогубства. Обминання ж цієї теми у розмові може стати додатковою причиною для зведення рахунків із життям.

Говорити про самогубство доцільно у тому випадку, коли при попередньому діагностуванні у неповнолітнього виявилася тенденція до суїцидальної поведінки, є ймовірний ризик скоєння самогубства.

Міф: Якщо людина говорить про самогубство, то вона його не здійснює.

Факт: Люди, що зводять рахунки з життям, найчастіше перед цим прямо чи опосередковано дають знати кому-небудь про свої наміри. Це стосується чотирьох з п'яти суїцидентів. Тому, якщо до вас звернулася така людина, ніколи не відмовляйтеся від розмови з нею, відверніть її від цього усіма можливими засобами і, передусім, глибокою зацікавленістю у житті цієї людини.

Міф: Суїцидальні спроби, що не призводять до смерті, є лише формою поведінки, спрямованої на привертання уваги до суїцидента.

Факт: Суїцидальні форми поведінки або «демонстративні» дії деяких людей є крайнім, останнім закликком або проханням про допомогу, що посиляється іншим. Надання допомоги у розв'язанні проблем, встановлення контакту є ефективним методом запобігання суїцидальної поведінки.

Міф: Самогубець впевнено бажає померти.

Факт: Наміри більшості суїцидентів залишаються двоїстими аж до моменту наступу смерті. Вони залишаються відкритими для допомоги з боку інших, навіть, якщо вона нав'язується їм. Більшість осіб із суїцидальними тенденціями шукають спосіб продовження життя.

Міф: Ті, хто покінчує із собою, психічно хворі.

Факт: Дійсно, наявність психічного захворювання є фактором високого ризику самогубства, проте переважаючи більшість суїцидентів не страждають ніякими психічними захворюваннями. Для них суїцидна ситуація тимчасова, з якої вони не вбачають іншого виходу, але такий завжди можна знайти.

Міф: Якщо людина одного разу здійснить суїцидальну спробу, то вона більше її не повторить.

Факт: Хоча більшість осіб, що скоюють суїцидальну спробу, звичайно не переходять до самогубства, однак значна частина з них повторюють ці спроби. Так, частота самогубств в осіб, котрі раніше скоїли суїцидальні спроби, у 40 разів вище, ніж в іншій частині населення.

Міф: Зловживання алкоголем і наркотиками немає відношення до самогубств.

Факт: Залежність від алкоголю і наркотиків є фактором ризику суїцидальної поведінки.

Міф: Самогубство є надзвичайно складним явищем, тому допомогти самогубцям можуть лише професіонали.

Факт: Дійсно, дослідження свідчать, що суїцид - складне явище, але розуміння і реагування на суїцидальну поведінку у конкретної людини не вимагає глибоких знань у галузі психології або медицини. Вимагається лише проявити увагу до того, що говорить людина, сприймати дану інформацію серйозно, надати підтримку і звернутися за відповідною допомогою. Адже багато людей гинуть внаслідок самогубства лише тому, що їм не була запропонована або стала недоступною невідкладна перша допомога і підтримка.

Міф: Якщо людина має схильність до самогубства, то вона залишиться в неї назавжди.

Факт: Більшість суїцидальних кризових станів є минуцями і усуваються при відповідній допомозі. Однак, якщо кризова ситуація триває, полегшення не настає, а допомога не надається, то зберігається ризик суїцидальної спроби. Після отримання професійної допомоги людина найчастіше за все здатна поновити своє звичайне життя і діяльність.

Міф: Самогубство - явище, що успадковується.

Факт: Наявність деякої генетичної основи не означає, що людині не можна надати реальної допомоги, адже мова йде про поведінку людини, котру важливо помітити, а після цього звернути на неї увагу лікарів або психологів.

Міф: Якщо не залишена записка, то не можна вважати самогубством те, що трапилось.

Факт: Лише четверта частина з усіх осіб, що скоїли самогубство, залишають записки.

Суїцидологи зазначають, що абиякі несподівані або драматичні зміни, що впливають на поведінку підлітка чи юнака, абиякі зміни в їх поведінці, словесні й емоційні ознаки слід сприймати всерйоз. До них відносяться:

- втрата інтересу до звичних видів діяльності;
- раптове зниження успішності навчання;
- незвичне зниження активності, нездатність до вольових зусиль;
- погана поведінка у навчальному закладі;
- незрозумілі або такі, що часто повторюються, зникнення з дому і прогули у навчальному закладі;
- збільшення споживання тютюну, алкогольних, наркотичних речовин;
- інциденти із залученням правоохоронних органів, участь у правопорушеннях.

УХВАЛИЛИ:

1. Класним керівника проводити профілактичні бесіди із батьками та підлітками щодо попередження суїцидів. Продовжити практику проведення зі здобувачами освіти та їх батьками превентивної роботи із запобігання та протидії булінгу.
2. Регулярно проводити роботу по виявленню дітей, схильних до суїциду, брати їх на облік.

Рішення прийнято одностайно

СЛУХАЛИ 3:

Гайдамака Л. В. – практичний педагог, яка розповіла про адаптацію учнів 5-х класів до навчання в базовій школі.

Перехід з початкової до середньої школи є важливим етапом у житті дитини, який супроводжується численними викликами та труднощами. П'ятикласники стикаються зі зміною навчального середовища, підвищеними вимогами до самостійності та організованості, а також необхідністю налагодження нових соціальних зв'язків.

Адаптація до середньої школи може викликати у п'ятикласників тривогу, невпевненість, проблеми з соціалізацією та стрес. Для успішної адаптації важлива підтримка батьків, які можуть забезпечити емоційну підтримку, допомогти з організацією навчальної діяльності та налагодити зв'язок зі школою.

Вчителі відіграють ключову роль у створенні сприятливого навчального середовища, наданні індивідуальної допомоги та заохоченні учнів до залучення у шкільне життя. Міцна співпраця між батьками та вчителями, постійний діалог та обмін інформацією є запорукою ефективної підтримки п'ятикласників у період адаптації.

Інтеграція п'ятикласників у шкільний колектив та залучення їх до групових заходів, спортивних секцій та гуртків допомагає їм швидше встановлювати нові соціальні зв'язки та почуватись частиною шкільної спільноти.

УХВАЛИЛИ:

1. Систематично аналізувати проблемні ситуації в навчально-виховній роботі з учнями 5-их класів із залученням класних керівників, учителів - предметників, шкільного психолога.
2. Удосконалювати роботу щодо організації зв'язків між педагогами різних ступенів навчання: учителів-предметників, класних керівників з учителями початкових класів.

Рішення прийнято одностайно

СЛУХАЛИ 4:

Павленко Л. А. – директора школи, яка розповіла, яка повідомила про організацію навчання учнів за індивідуальною формою навчання (сімейною (домашньою) формою) для учня 10-Б класу Холодного Данила та учня 8-Б класу Кушніренка Дмитра.

УХВАЛИЛИ:

1. Організувати сімейну (домашню) форму навчання для учня 10-Б класу Холодного Данила та учня 8-Б класу Кушніренка Дмитра з 28.10.2024 року до кінця навчального року.
2. Затвердити графік проведення консультацій та оцінювання навчальних досягнень (графік додається).
3. Місцем проведення контрольних робіт визначити – корпоративний акаунт школи в classroom.
4. Організацію сімейної форми навчання, ведення документації покласти на заступника директора з навчально-виховної роботи Павленко А. Г.

Рішення прийнято одногосно

Голова педагогічної ради

Лариса ПАВЛЕНКО

Секретар

Тетяна ПОЛІВАНОВА